

Finansårene
1971-72 1972-73
Mill. kr. Mill. kr.

d. Ophævelse af den maksimale understøttelsesperiode og ændring af arbejdskrav	0	2-3
	10	34-66

Som det fremgår heraf, kan den foreslåede forhøjelse af dagpengenes maksimum således skønnes at ville medføre en nettoudgift for statskassen på 10 mill. kr. i finansåret 1971-72 og på 15 mill. kr. i de følgende finansår.

Det bemærkes, at der ikke kan gives nøjagtige oplysninger om de virkninger på statskassens udgifter, der vil udløses af en gennemførelse af forslaget om deltidsforsikring. Ifølge ganske grove skøn kan der blive tale om nettomerudgifter på mellem 15 og 45 mill. kr. årligt. Stigningen i statskassens udgifter i finansåret 1971-72 vil dog være af så ringe omfang, at den vil opvejes af stigningen i kontingentindbetaling.

4. Der vil i henhold til lovforslaget blive tillagt arbejdsdirektoratet væsentligt forøgede arbejdsbyrder angående både arbejdsformidlingen og arbejdsløshedsforsikringen. Her kan særlig peges på forslaget om adgang for deltidsbeskæftigede til arbejdsløshedsforsikringen, der vil stille krav om udfærdigelse af nye administrative forskrifter, og som vil medføre en betydelig vækst i antallet af enkelt-sager, som arbejdsdirektoratet vil få forelagt. Men også andre af de foreslåede ændringer i arbejdsløshedsforsikringen, derunder vedrørende hidtil selvstændiges adgang til forsikringen, samt forslagene vedrørende ændringer i arbejdsformidlingen — herunder oprettelse af landsarbejdsnævnet — vil komme til at medføre en merbelastning af arbejdsdirektoratet. Det er ikke muligt på forhånd med rimelig sikkerhed at beregne den personaleudvidelse, der vil blive påkrævet. Man vil — også under hensyn til, at arbejdsdirektoratet på forhånd, som følge af ændringen af arbejdsformidlingen pr. 1. april 1969, er under et arbejdsmæssigt pres — skønne, at der vil være brug for yderligere 7 heltidsansatte administrative medarbejdere med akademisk uddannelse.

Merudgifterne herved kan anslås til ca. 400.000 kr. årlig til lønudgift og ca. 100.000 kr. i øvrigt. Idet det forudsættes, at 2 af disse medarbejdere ansættes pr. 1. juli 1970 og 2 medarbejdere ansættes pr. 1. oktober 1970, må merudgiften i finansåret 1970-71 anslås til ca. 150.000 kr.

5. Forslaget om oprettelse af et for arbejdsformidlingen og arbejdsløshedsforsikringen fælles ankeorgan, uafhængigt af arbejdsdirektoratet, vil medføre merudgifter for statskassen ud over besparelsen

ved den samtidigt foreslåede ophævelse af arbejdsnævnet. Det kan anslås, at nettomerudgiften vil andrage henved 200.000 kr. årlig, d.v.s. for finansåret 1970-71 ca. 100.000 kr.

6. Den kursusvirksomhed, der hidtil har fundet sted i henhold til den gældende arbejdsløshedslovs § 32, vil inden for rammerne af de hertil afsatte bevillinger fra 1. oktober 1970 blive indpasset i arbejdsministeriets øvrige uddannelsesforanstaltninger.

Den foreslåede overførelse af reglerne om kursusnævnets virksomhed til uddannelsesloven for ikke-faglærte arbejdere pr. 1. oktober 1970 vil ikke medføre merudgifter.

Den foreslåede ophævelse af amsarbejdsnævnene, der har haft til opgave at godkende mindre beskæftigelsesarbejder, vil medføre en besparelse på ca. 9.000 kr. årlig.

7. Forslaget om forhøjelse af dagpengesatserne vil medføre merudgifter til godtgørelser for tab af indtægt eller arbejdsmuligheder ved deltagelse i de under arbejdsministeriet hørende voksenuddannelser, der med udgangspunkt i forudsætningerne for det for arbejdsløshedsforsikringen foretagne merudgiftsskøn kan anslås til 1-2 mill. kr. årlig.

8. De samlede merudgifter må herefter — når forslaget får fuld økonomisk virkning — anslås til at udgøre et beløb mellem 35,5 mill. kr. og 68,5 mill. kr. årlig.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Forslaget er en nyformulering af en formålsbestemmelse for arbejdsformidlingen, der placerer denne centralt i en aktiv arbejdsmarkedspolitik, d. v. s. et organiseret samvirke mellem statslige og kommunale myndigheder og organer med tilknytning til erhvervsliv og arbejdsmarked, der har til formål at supplere den almindelige økonomiske politik med henblik på høj, produktiv og selvvalgt beskæftigelse.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 34.

Til § 3.

Det i stk. 1 foreslåede landsarbejdsnævn til bistand for arbejdsdirektøren afløser det i henhold til lovens § 35. oprettede arbejdsnævn med dets afdelinger for henholdsvis arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Om den nærmere baggrund for forslaget henvises til den som bilag 1 optagne indstilling fra arbejdsministeriets kontaktgruppe.

Landsarbejdsnævnet er tænkt som et koordine-